

Професійне спілкування в структурі діяльності педагога

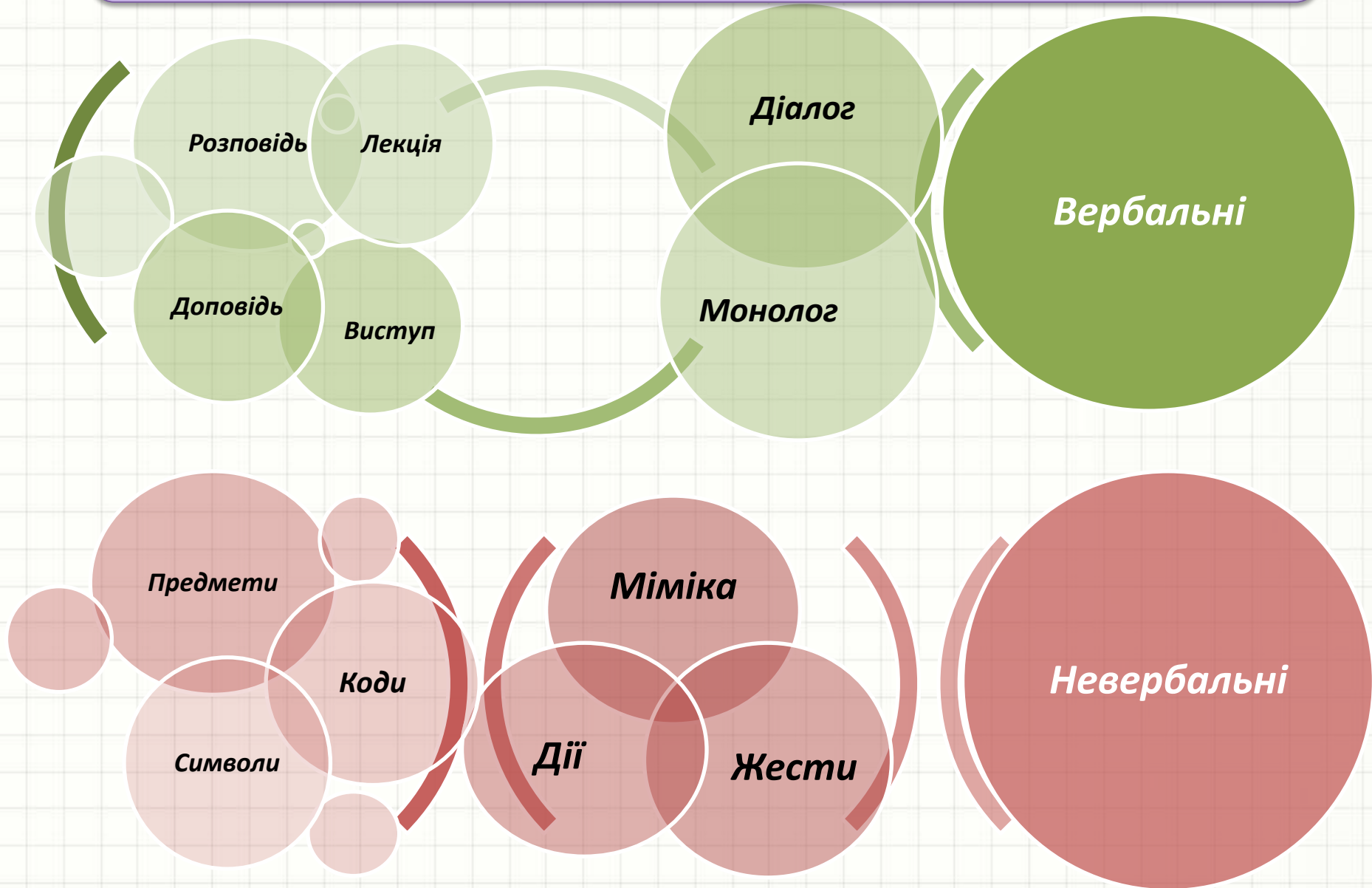


Спілкування

Спілкування — це взаємодія двох і більше людей, спрямована на узгодження й об'єднання їх зусиль з метою налагодження стосунків і досягнення спільного результату.



Засоби спілкування



Невербальні засоби спілкування

Кінесика

Експресивно-виразні рухи

Поза

Жест

Міміка

Хода

Візуальний контакт

Направленість рухів

Частота контакту

Проксодика і екстралінгвістика

Інтонація

Гучність

Тембр

Пауза

Зітхання

Сміх

Плач

Кашель

Таксика

Рукоштовання

Поцілунок

Поплескування

Проксеміка

Орієнтування

Дистанція

Сторони спілкування

Комунікативна

сторона

спілкування — це обмін інформацією та її розуміння.

Інтерактивна

сторона

спілкування — взаємодія партнерів, в якій розрізняють:

- співробітництво;
- протистояння;
- ухилення від взаємодії.

Перцептивна

сторона

спілкування — це сприйняття партнерами по спілкуванню один одного. Воно залежить від особи-стих якостей того, хто сприймає, його життєвого досвіду, мо-ральних установок, ситуації взаємодії та ін.

Види спілкування

соціально орієнтоване

(лекція, розповідь, виступ)

групове предметно орієнтоване

(колективна праця)

особистісне орієнтоване

(спілкування однієї особистості з іншою)

Професійне педагогічне спілкування

комунікативна взаємодія педагога з учнями, батьками, колегами, спрямована на встановлення сприятливого психологічного клімату, психологічну оптимізацію діяльності і стосунків.



Функції пед. спілкування





Головними ознаками педагогічного спілкування

на **суб'єкт-суб'єктному** рівні є

- особистісна орієнтація співрозмовників;
- рівність психологічних позицій співрозмовників;
- проникнення у світ почуттів і переживань;
- готовність прийняти точку зору співрозмовника ;
- нестандартні прийоми спілкування .

Структура педагогічного спілкування



Моделювання
спілкування

Аналіз
спілкування

«Комунікативна
атака»

Керування
спілкуванням

Стилі спілкування



Авторитарний



Демократичний



Ліберальний



Комплексний



Стиль спілкування – це усталена система способів та прийомів, які використовує вчитель під час взаємодії з учнями, їх батьками, колегами по роботі.

Стилi спілкування (за В.А.Кан-Каликом)

**Спілкування на
основі захоплення
спільною творчою
діяльністю**

**Спілкування на
основі
товариської
прихильності**

**Спілкування-
дистанція**

**Спілкування-
залякування**

**Спілкування-
загравання**

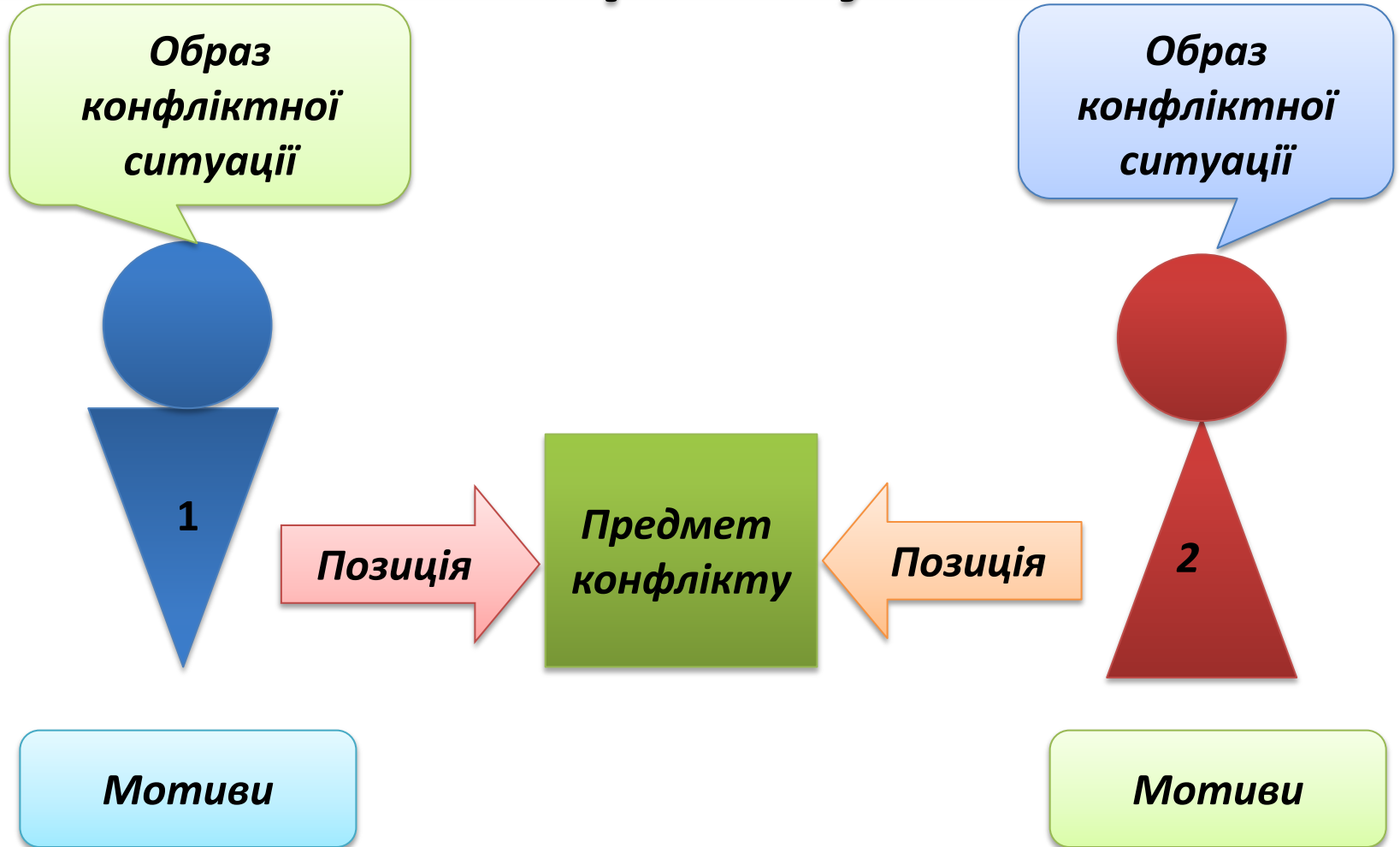
Конфлікт

процес різкого загострення протиріч і боротьби двох або більше сторін – учасників у вирішенні проблеми, що має особисту значущість для кожного з учасників

протиріччя, що актуалізувалось, тобто втілені у взаємодії протиборчі цінності, установки, мотиви

протистояння двох суб'єктів, виявляється в активності сторін, спрямованої на подолання протиріч

Основні структурні елементи конфлікту



Причини конфліктів

- 1. нездатність прогнозувати на уроці поведінку учнів;**
- 2. намагання вчителя будь-якими засобами зберегти свій соціальний статус за рахунок зниження статусу учня;**
- 3. оцінювання вчителем не окремого вчинку учня, а його особистості ;**
- 4. нездатність до самоконтролю ;**
- 5. брак педагогічних здібностей;**
- 6. незадовільна організація роботи у педагогічному колективі;**
- 7. застосування покарання без урахування позиції учнів.**

Стилі поведінки в конфліктній ситуації

Конкуренція або суперництво

Уникнення

Пристосування

Співробітництво

Компроміс



Способи виходу з конфліктної ситуації проілюструємо результатами **вправи «Яблуко і черв'ячок»**.

Конкуренція: «Зараз як упаду на тебе і розчавлю!»

Уникнення: «Он, подивися, яка там симпатична груша!»

Компроміс: «Ну, добре, відкуси половинку, решту залиш моїм улюбленим господарям!»

Пристосування: «Така видно вже в мене доля тяжка!»

Співпраця: «Подивися, на землі є вже яблука, що впали, ти їх їси, вони теж смачні!»